אגרות הראי"ה - כרך א' - אגרת סד

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ג' אדר תרס"ז - יפו

נמען: הרב שמואל אלכסנדרוב

הרב קוק מבהיר שאצל יחידי סגולה אין הבדל בין עם לעם, וגוי העוסק בתורה כמו כהן גדול. אבל השבח לכנסת ישראל הוא על הסגולה האלוהית שבנשמת האומה. החופש האמיתי שלנו הוא להתגאות באהבת כנסת ישראל, ולא להכחיש אותה מפני "חסידות קוסמופוליטית".

עיקרי הדברים

- סגולת ישראל ויחס לאומות.
- אהבת כנסת ישראל.

נוסח האגרת

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ג' אדר תרס"ז[4].

שלו'[5] וברכה לכ'[6] ידידי הרה"ג[7] החכם הנעלה מר שמואל אלכסנדרוב שליט"א[8].

שמחתי בדבריו היקרים. אין הזמן גרמא כעת להרחיב העיון והדרישה בדברים הנעלים של נושאי המכתב, והנני בזה רק למלא חפצו היקר להודיעו מקבלת מכתבו הנכבד.

כבר אמרתי במכתבים, שמצדם של יחידי הסגולה אין אנחנו יודעים הבדל בין עם ולשון ו"נכרי שעוסק בתורה ה"ה ככה"ג", וכבר אמרו חכמינו הראשונים "נקבל פני פילוסופוס חברנו". אבל מה שאנו דורשים בשבחה של כנסת ישראל בכלל, הוא על דבר הסגולה האלקית הנמצאת בנשמת האומה בכללה, וממילא היא מתגלה ג"כ[9] בכל יחיד באיזו צורה מיוחדת, ומקרא מלא הוא: ונפלינו וגו'[10]. והחופש הגמור שלנו הוא, שנהיה מרימים ראש בגלוי להתפאר באהבת כנסת ישראל, החקוקה בנשמתנו פנימה, ואין לנו להכחיש אהבה טהורה זאת, לא מצד כל הגיון מדעי, ולא מצד כל חסידות קוסמופוליטית. כשנהיה יונקים מבארנו, באר ישראל, יהי'[11] לנו כל, גם חסידות, גם דעה, ובהרחבת הדעת של עשירות פנימית נשקיף על כל הככר האנושי, להתכבד בחיל של חלקנו באוצר הכלל ושל חלקנו המיוחד שאין לזרים יד בו. - הללו את ד' כל גויים, כי גבר ע' חסדו.

---

1 ב"ה - ברוך השם

2 עה"ק - עיר הקודש

3 ת"ו - תבנה ותכונן

4 תרס"ז - השנה תרס"ז (1906/1907)

5 שלו' - שלום

6 לכ' - לכבוד

7 הרה"ג - הרב הגאון

8 שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן

9 ג"כ - גם כן

10 וגו' - וגומר (וכן הלאה בפסוק)

11 יהי' - יהיה

והי'[12] ז"ש[13] וברכה מהררי קודש, כנה"ר[14] ונפש ידי"ע[15] מוקירו ומכבדו,

הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א'-ד'

---

12 והי' - והיה
13 ז"ש - זה שלום
14 כנה"ר - כנפשו הרמה
15 ידי"ע - ידידו עוז